

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LII. ZATURDAG den 4den JUNY 1864. No. 22.

ONTWERP VAN WET *tot vaststelling van het reglement op het beleid der regering in de kolonie Curaçao.*

(Vervolg en slot van No. 21.)

Art. 154. Behalve in het geval van verklaarden staat van oorlog of beleg wordt geen doodvonnis ten uitvoer gelegd dan op last of met voorkennis van den procureur-generaal en na verkregen magtiging van den gouverneur.

De gouverneur verleent die magtiging niet dan na den hoogsten militairen of burgerlyken regter te hebben gehoord.

Art. 155. De voorzitter en de gegradueerde leden van het opperste geregtshof kunnen tegen hunnen wil door den Koning worden ontslagen:

1o. by gebleken ongeschiktheid door meer dan zestigjarigen ouderdom, of door aanhoudende ziels- of ligchaamsziekte:

2o. wanneer zy onder curatele zyn gesteld;

3o. by gebleken wangedrag of onzedelykheid, of by gebleken grove achteloosheid in de waarneming van hun ambt.

In de beide eerste gevallen wordt het ontslag eervol verleend.

In het eerste geval wordt voor de aanspraak op pensioen geen nader bewys van de oorzaak der ongeschiktheid gevorderd.

Art. 156. Wanneer de gouverneur oordeelt, dat eene der redenen van ontslag, in het voorgaande artikel opgenoemd, aanwezig is, draagt hy, na den Raad van Bestuur te hebben gehoord en met toezending van al de stukken op de zaak betrekkelyk, het ontslag van den betrokken ambtenaar aan den Koning voor.

Hy stelt den betrokken ambtenaar in de gelegenheid om zyn verweerschrift by de stukken te voegen.

Hy is bevoegd den betrokken ambtenaar, in afwachting van 's Konings beslissing, te schorsen en in de waarneming van het ambt tydelyk te voorzien.

De betrokken ambtenaar geniet gedurende de schorsing zyn volle bezoldiging.

Hy kan, op zyn verzoek, in de gelegenheid om zich in Nederland te gaan verantwoorden gesteld worden door toekenning van verloftractement en vryen overtogt.

De Koning beslist over het ontslag.

Art. 157. De voorzitter en de gegradueerde leden van het hof van justitie kunnen door den Hoogen Raad der Nederlanden in raadkamer, by een met redenen omkleed arrest, uit hun ambt worden ontzet:

1o. wanneer zy veroordeeld zyn tot gevangenisstraf; de gevangenisstraf welke geldboete vervangt daaronder niet begrepen;

2o. wanneer zy verklaard zyn te zyn in staat van kennelyk onvermogen of wegens schulden zyn gegyzeld.

De procureur-generaal zendt de stukken, op de zaak betrekkelyk, ter vervolging aan den procureur-generaal by den Hoogen Raad der Nederlanden.

Hy geeft hiervan aan den betrokken ambtenaar onmiddellyk kennis en stelt dezen in staat een verweerschrift by den Hoogen Raad in te dienen.

In het vonnis, waarby een regterlyk ambtenaar, niet vallende in de bovenstaande bepalingen, tot gevangenisstraf (die welke geldboete vervangt daaronder niet begrepen) veroordeeld wordt, wordt tevens zyne afzetting uitgesproken.

Art. 158. Elk lid der regterlyke magt, tegen wien, hetzy dagvaarding in persoon of bevel van gevangenneming, hetzy magtiging tot opneming in een huis van bewaring of geneeskundig gesticht voor krankzinnigen, is verleend, of op wien lyfsdwang is ten uitvoer gelegd, wordt daardoor in zyne bediening geschorst.

Schorsing in de bediening brengt geene schorsing mede in het genot der bezoldiging.

Art. 159. De verdere bepalingen nopens de inrigting en de zamenstelling der regterlyke magt in de kolonie worden vastgesteld by koloniale verordening.

Art. 160. De regterlyke magt wordt alleen uitgeoefend door de regters, welke door algemeene verordeningen zyn aangewezen.

Tusschenkomst van de Regering in regtszaken is verboden.

Art 161. Vonnissen, door den regter in Nederland of Nederlandsche kolonien en bezittingen gewezen, en bevelen door hem uitgevaardigd, mitsgaders grossen van authentieke acten aldaar verleden, kunnen in de kolonie Curaçao worden ten uitvoer gelegd.

Vonnissen en bevelen, door den regter in de kolonie Curaçao gewezen of uitgevaardigd, mitsgaders grossen van authentieke acten aldaar verleden, kunnen in Nederland worden ten uitvoer gelegd.

ZEVENDE HOOFDSTUK.
Van de godsdienst.

Art. 162. Ieder belydt zyne godsdienstige meeningen met volkomen vryheid, behoudens de bescherming der maatschappy en van hare leden tegen de overtreding der strafwet.

Art. 163. In de kolonie wordt gelyke bescherming verleend aan alle erkende kerkgenootschappen.

Art. 164. De gouverneur waakt dat alle kerkgenootschappen zich houden binnen de palen van de gehoorzaamheid aan de algemeene verordeningen en de gestelde magten in de kolonie.

Art. 165. De belyders der onderscheidene godsdienstige meeningen genieten allen dezelfde burgerlyke en burgerregten en hebben gelyke aanspraak op het bekleeden van waardigheden, ambten en bedieningen.

Art. 166. De openbare eeredienst en godsdienstoefening is aan geene andere beperkingen onderworpen dan die, welke in het belang der openbare orde, rust en zedelykheid by koloniale verordeningen en plaatselyke keuren worden bevolen.

ACHTSTE HOOFDSTUK.
Van de finantien.

Art. 167. Het beleid der koloniale geldmiddelen en het beheer der domeinen is, onder oppertoezigt van den gouverneur, opgedragen aan eenen hoofdambtenaar, die door den Koning wordt benoemd, geschorst en ontslagen en wiens instructie en jaarwedde door den Koning worden vastgesteld.

Art. 168. Het muntstelsel wordt by de wet geregeld.

Art. 169. Geene belastingen worden in de kolonie ten behoeve van het Ryk of van de kolonie geheven dan uit kracht en volgens de voorschriften eener wet of koloniale verordening.

Art. 170. Geene privilegie in het stuk van belastingen mag worden verleend.

Art. 171. Geene koloniale belastingen mogen strekken om den vryen handel met Nederland en Nederlandsche kolonien of bezittingen te belemmeren of om den handel, de nyverheid of den landbouw der kolonie te bevoorregten boven den handel, de nyverheid of den landbouw van Nederland of de Nederlandsche kolonien en bezittingen.

De baken-, loods-, haven- en andere soortgelyke scheepsongelden en de bepalingen omtrent de groote scheepvaart zyn dezelfde voor alle vlaggen.

Art. 172. Geldleeningen ten laste der kolonie kunnen niet worden aangegaan dan uit kracht van koloniale verordeningen, goedgekeurd by de wet.

Art. 173. Al wat betreft de uitgifte in eigendom of pacht en het beheer der domaniale gronden en bosschen of de uitoefening van andere domaniale regten wordt geregeld by de wet en, by gebreke van deze, by koloniale verordening.

Art. 174. De wet regelt de wyze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen.

NEGENDE HOOFDSTUK.
Van de gewapende magt.

Art. 175. Alle weerbare ingezetenen der kolonie zyn gehouden, ingeval de kolonie door eenen buiten- of binnenlandschen vyand bedreigd wordt, tot hare verdediging en, in tyd van vrede, tot bewaring der inwendige rust mede te werken. Zy worden te dien einde op de verschillende eilanden vereenigd in schutteryen.

De sterkte en inrigting dier schutteryen worden by koloniale verordening geregeld.

Art. 176. Krachtens koloniale verordening kan worden opgerigt eene gewapende politie.

Art. 177. In geval van dringenden nood, wanneer de gouverneur met de ryks- zee- en landmagt, ter zyner beschikking staande, ondersteund door de koloniale gewapende magt, niet voorzien kan in de behoorlyke verdediging, is hy bevoegd, voor zoover de hem ten dienste staande hulpmiddelen het gedoogen, vrywilligers en zelfs vreemde hulptroepen tydelyk in soldy te nemen.

TIENDE HOOFDSTUK.
Van het onderwys, de openbare gezondheid en het armbestuur.

Art. 178. De verspreiding van verlichting en beschaving, vooral daar, waar zy het meest noodig is, en de aanmoediging van kunsten en wetenschappen wordt door de Regering aanhoudend behartigd.

Art. 179. Het geven van onderwys staat vry aan een iegelyk, die voldoende bewyzen van bekwaamheid en zedelykheid levert.

Art. 180. Zooveel de middelen gedoogen, zorgt de overheid, dat het lager onderwys de verkryging der allereerste kundigheden onder het bereik brenge ook der onvermogenden.

Zy doet dit door ondersteuning van byzondere of oprigting van openbare scholen.

Art. 181. De regeling van het onderwys op deze grondslagen geschiedt by koloniale verordeningen en plaatselyke keuren.

Art. 182. Het toezigt van overheidswege uit te oefenen over den toestand der openbare gezondheid en al wat betreft de uitoefening der genees-, heel-, verlos- en artsenymengkunst wordt by de koloniale verordeningen geregeld.

Art. 183. Het aanmoedigen van arbeidszin en het weren van luiheid en lediggang by de onvermogende bevolking is een onderwerp van aanhoudende zorg der Regering.

Het toezigt over het armwezen en de noodige voorzieningen daaromtrent worden by koloniale verordeningen en plaatselyke keuren geregeld.

Daarby wordt in acht genomen het beginsel, dat de byzondere en kerkelyke liefdadigheid, zooveel mogelyk, vrygelaten en bevorderd wordt.

ELFDE HOOFDSTUK.
Van de Volksvlyt.

Art. 184. De gouverneur moedigt alle takken van volksvlyt, zooveel in zyn vermogen is, aan en doet aan den Koning en aan den Kolonialen Raad alle daartoe strekkende voordragten.

By koloniale verordening kunnen kamers van koophandel en fabrieken en commissien van landbouw opgerigt en haar werkkring geregeld worden.

Art 185. Tot de oprigting van circulatiebanken, credietvereenigingen en verzekeringsmaatschappyen kan by koloniale verordeningen vergunning worden verleend.

Art. 186. De Regering legt zich met al de haar ten dienste staande krachten op de verbetering der middelen van gemeenschap toe.

Het toezigt, van overheidswege op de middelen van gemeenschap te land en te water te houden, wordt by koloniale verordeningen en plaatselyke keuren geregeld.

Art. 187. De gouverneur kan, volgens regels by koloniale verordening te stellen, vergunning verleenen voor den aanleg van werken en de oprigting van ondernemingen van openbaar nut.

Slotbepalingen.

Art. 188. Het tegenwoordig reglement wordt in de kolonie Curaçao afgekondigd op de wyze by art. 46 dezer wet bepaald.

Het treedt in werking op het tydstip door den Koning aan te wyzen.

Art. 189. Alle verbindende verordeningen, die er zyn op het tydstip dat dit reglement in werking treedt, blyven van kracht, tot dat zy door andere, volgens de voorschriften dezer wet, vervangen zyn.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 Juny 1864.

BY Gouvernements beschikking van den 28 Mei jl. No. 372 is aan den Heer *B. P. Brandao*, op zyn verzoek, een eervol ontslag verleend als Directeur van de Israëlitische Weeskamer alhier.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 Juny 1864.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 11 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17½ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

Administratie van Financien.

Publieke Inschryving.

BY het Gouvernement dezer kolonie benoodigd zynde het volgende, leverbaar aan 'sLandsmagazyn alhier, als:

p. m. 660 *Ellen Creas of ander geschikt Linnen* tot het aanmaken van kleedingstukken voor het hospitaal,

zoo zal de leverancie daarvan worden verleend aan degenen, die voor het Gouvernement aannemelyke aanbiedingen zullen doen by beslotene biljetten van inschryving, welke op *Dingsdag, den 7 dezer*, tot en met het vallen van het middagschot ter bovengemelde Administratie kunnen werden ingezonden.

De belanghebbenden worden verzocht om de monsters in te leveren in 's Landsmagazyn binnen het fort Amsterdam en by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 3 Juny 1864.
De Administrateur van Financien,
GORSIRA.

HET vertrek der Pakket is bepaald op Dingsdag, den 7 dezer; de brievenzakken voor Europa en St. Thomas zullen op dien dag des namiddags om 2 ure gesloten worden.

Curaçao den 3 Juny 1864.
De Commis belast met de Post-directie,
J. F. QUAST Pz.

Lyst van de ter Postery liggende brieven, aangebragt in de laatste acht dagen.

Antonio Alfonso.	Jacobo Henriquez.
Manuel A. Correa Mz.	Eduardo Lion.
David M. de Castro Jr.	Eugenio L. Machado.
Jacobo Curiel.	Mozes Marchena.
Robert Clarke.	Felix Torres Peron.
Jacob de Castro.	M. Senior.
Benjamin Capriles.	Jacob Suares.
Luis Ma. Diaz.	Elvira Urdaneta.
Carlos E. Echeverria.	J. B. Weeber.
J. E. Harris.	

Curaçao den 3 Juny 1864.
De Commis belast met de Post-directie,
J. F. QUAST Pz.

OPROEPING van Crediteuren.

DE ondergeteekende testamentaire Executeur in den boedel van wylen den Heer R. E. MORSE, Consul der V. S. van Amerika, roept by deze op al de genen, die iets te vorderen hebben van bovengemelden boedel, om hunne rekeningen binnen den tyd van veertien dagen, ter voldoening by hem intezenden.

Curaçao den 2 Juny 1864.
MOSES JESURUN.

Te koop á kontant,

ZEER SCHOON GROF ZOUT aan de Daaibooibaai, te bevragen by
AUGUST MULLER.

BEVALLEN op den 2 dezer, van een Zoon, REBECCA PINEDO, Echtgenoot van ISAAC PINEDO Jr.

Curaçao den 3 Juny 1864.

Kennisgeving aan familie, vrienden en bekenden.

Dienstbeurten by de Spaarbank.

Zaturdag den 4 Juny 1864.

Bestuurder de Heer P. T. Krafft.
Commissarissen de Heeren D. Valencia en M. Wolff.

PARA CONOCIMIENTO DE TODOS.

VARIAS curaciones públicas y mui conocidas en esta isla, conseguidas con el uso del *JARABE PARIGLINA* de los Farmaceuticos CATALAN y FONSECA de Maracaibo, acreditan la bondad del medicamento y se hace acreedor á que los médicos lo ensayen, seguros de obtener siempre resultados satisfactorios.

Esos Señores con la constancia é interes han sabido aprovechar, en obsequio de la ciencia, los vejetales medicinales de su pais y tienen ya un especifico seguro contra el reumatismo, ulceras, venereo, zarna, &a.— Los enfermos, que sufran estos males pueden estar seguros de encontrar un pronto alivio y curacion radical con la *PARIGLINA* de CATALAN y FONSECA.

La venden los Señores A. BETHENCOURT y Ca.

Curazao 31 de Mayo 1864.

Een openbrief aan den WelEdelen Heer B. DE SOLA, *in antwoord op zynen brief aan den Redacteur van het Tydschrift* "Shemah Israel".

GEACHTE HEER EN VRIEND!

In de Curaçaosche Courant van verleden Zaturdag komen drie ingezondene stukken voor, naar aanleiding van een zinsnede voorkomende in het vierde Nummer van het alhier door de Israelitische Maatschappy "El Porvenir" uitgegeven tydschrift: "Shemah Israel." Een dier stukken onder den hoogdravenden en op effect jagtmakenden titel van: *Mandement, uitgevaardigd door den Opper-Rabyn Chumaceiro van Curaçao* op den 21 Ijar 5624 (27 Mei 1864), geteekend CHUMACEIRO, een geteekend MUCHOS HEBREOS en eindelyk het derde door uzelven.

Hoewel het my leed deed uw schryven in dergelyk gezelschap aantetreffen, — gy hadt die schaduwen toch niet van noode om de beschaafdheid van uwen styl te doen uitkomen,—was het my toch aan den anderen kant regt aangenaam eene wederlegging van het stuk in kwestie te vinden, waarop van onze zyde een direkt antwoord kan volgen, zonder in het strydperk te treden met lieden, wier taal ons ten eenemale onbekend is. Niemand die weet, en gy weet het, dat wy reeds lang gewoon zyn aan dergelyke smaadredenen, en dat wy die zelfs van den kansel af met lydzaamheid en onverschilligheid hebben verdragen, zal het vreemd schynen, dat wy gemelde stukken niet alleen onbeantwoord laten, maar zelfs den Opper Rabyn van Curaçao Chumaceiro en zyne vrienden de *Muchos Hebreos* (1), die zoo een mooi figuur in de Curaçaosche Courant van verleden Zaturdag hebben gemaakt, hierby ampele volmagt geven om ons in het vervolg zonder eenige omkleeding te blyven schelden, met namen en toenamen voor alles wat slecht en gemeen is uit te maken, onder belofte van volstrekt niet er op te letten, overtuigd als wy zyn dat, zyn wy werkelyk slecht, hunne smaadredenen en scheldwoorden ondanks al ons tegenschryven weerklank by het publick zullen vinden, en zoo het tegendeel waar is, wel verdiende verachting, ook zonder dat wy opkomen om ons gedrag te regtvaardigen of te beweren dat niet wy, maar wel Zyn Weleerwaarde c. s. de publicke veroordeeling verdienen.

"Du mensonge toujours le vrai demeure maitre.
Pour paraître honnête homme, en un mot, il faut l'être;
Et jamais, quoiqu'il fasse, un mortel ici bas,
Ne peut aux yeux du monde être ce qu'il n'est pas."
(BOILEAU.)

Het is als of ik u een diepe zucht hoorde slaken by de lezing van den in een nieuwen vorm gegoten banvloek, geslingerd door hem, die by uwe gemeente met de waardigheid van Opper Rabyn bekleed is, tegen uwe medemenschen, waaronder dierbare betrekkingen van u zyn. Het is als of ik u hoor uitroepen: "ware de zinspeling op het zwygen van Aron in zyne droefheid hier werkelyk van toepassing, hoewel zy dan nog niet van onbetamelykheid vry te pleiten zoude zyn! had deze Aron ten minste nu in het belang onzer gemeente gezwegen, zoo hy in het belang van de zaak geene andere toon kon aanslaan!" Och myn vriend hoe verschillend toch is uw Aron, die nieuwe vormen van vervloeking uitdenkt, van onzen

(1) Aangezien dat het oordeelkundige gezegde van Buffon: *Le style c'est l'homme*, algemeen aangenomen is, als eene ontwyfelbare waarheid, wil ik ter eere van de gemeente, waartoe ik eenmaal heb behoord, gaarne hopen dat die *muchos* eenigzins hyperbolisch is.

Hoogepriester, die slechts om te zegenen zyne lippen ontsloot volgens des Heeren gebod:

"Alzoo zult gy lieden de kinderen Israëls "zegenen, zeggende tot hen:

"De Heer zegene U en behoede U!

"De Heer doe zyn aangezigt over U lichten "en zy U genadig!

"De Heer verheffe zyn aangezigt over U, en "geve U vrede!

"Alzoo zullen zy mynen naam op de kinde-"ren Israëls leggen; en Ik zal hen zegenen."

Doch laten wy ons niet verder met de voorzegde aanvallen bezig houden, U echter en anderen, die op hetzelfde standpunt van beschaving met U verkeeren en ook het goede willen, heb ik regt ten kwade te duiden, volstrekt niet, omdat gy opgekomen zyt om te bewyzen dat de vloek *Lamalshinim* de Christenen en Mahomedanen spaart, maar aangenomen dat het zoo is, omdat het aan U eenigzins te wyten is, dat wy zulks niet eerder zyn te weten gekomen. Immers zyt gy een der eersten geweest aan wie wy ons prospectus ter teekening aangeboden hebben, toen wy besloten *hervorming* in onze kerkdienst en *vervorming* in verscheidene gemeentezaken uittelokken. Waart gy by ons, ligt had het U gevallen ons onder het oog te brengen den nadeeligen invloed, dien het publiceeren van dat gebed hebben kon in onbeschaafde landen, waar men slechts voorwendsels zoekt om onze geloofsgenooten te vervolgen, en degenen die ons kennen, kunnen wel oordeelen hoe wy, daarop opmerkzaam gemaakt, zouden gehandeld hebben. Ongelukkiglyk kon dit niet geschieden; en wy, schryvende in een vry en beschaafd land, hebben volstrekt daaraan niet gedacht en hebben onbewimpeld onze meening geuit over een van die zoogenaamde gebeden, welker oorsprong en ontstaan wy toeschreven aan de vervolgingen, waaraan onze geloofsgenooten vroeger van de zyde van andersdenkenden blootgesteld waren, en alleen tot nog toe in onze gebedenboeken gevonden worden, wegens de vasthoudendheid van onze geestelyken, die in elke hervorming den ondergang van hun prestige ziende, haar met al de kracht, die zy ten goede konden aanwenden, tegenwerken. In den geest van ons schryven doet het ook niets ter zake of het zoogenaamde gebed 200 jaren vóór Christus tegen de Saduceeers ingesteld, 50 jaren na Christus tegen de Minim hersteld en ten tyde der inquisitie tegen onze vervolgers gehandhaafd werd. (2) Hoe het ook zyn moge, het staat vast dat allen, die zich niet, gelyk gy, hebben laten medeslepen door den alarmkreet tegen ons en ons tydschrift aangeheven, en die ons artikel *Licht en Schaduw* met onpartydigheid hebben gelezen, bekennen moeten dat het geenszins geschreven is om onze geloofsgenooten en bygevolg om ons zelven te benadeelen; maar dat ons doel en streven enkel en alleen is, dat het gebed, dat gy en wy overslaan, en dat wy beweeren hebben, door allen, die besef van deszelfs inhoud hebben, te worden overgeslagen, ook niet driemaal 's daags in onze kerk worde opgezegd, evenmin als alle andere wraakademende gebeden, welke ons gebedenboek outsieren. Gy kent toch ongetwyfeld Lessing's fabel van den ouden wolf:

"Kent gy my herder? vroeg de wolf.

"Uwe gelyken ten minste, ken ik, antwoordde de herder.

"Myne gelyken? dat betwyfel ik zeer, ik ben zulk een eigenaardig wolf, dat ik uwe en aller herders vriendschap ten volle verdien.

"En waarin bestaat die eigenaardigheid dan?

"Ik kan geen levend schaap dooden en opvreten, niet eens tot behoud van myn leven, ik voed my alleen met doode schapen. Is dat niet pryzenswaardig? Veroorloof my alzoo nu en dan by uwe kudde te komen om te vernemen of er niet......

"Spaar uwe woorden, viel de herder er in, gy moest geene schapen vreten, niet eens doode, opdat ik niet uw vyand zy. Een dier, dat doode schapen vreet, ziet spoedig, door honger

(2) In het nummer van de *Archives Israelites*, dat op denzelfden dag van de uitgave van No. 4 van ons *Shemah Israel* alhier met de pakket is aangekomen, leest men op pag. 375 de volgende woorden: C'est là surtout, et dans les ghetti, que se trouvent en grand nombre les partisans ardents de toute résistance contre les idées de fusion avec nos compatriotes chrétiens. Ce sont ces malheureux, qui ne comprenant pas bien les devoirs à nous imposés par la possession de tous nos droits de citoyen, voient toujours dans les *goïms* les gentils d'autrefois. Ce sont eux qui ne veulent pas comprendre que les plaintes des exopprimés sont absurdes quand l'oppression à cessé depuis longtemps; et que les malédictions de soi-disant victimes innocentes sans doute, mais non persécutées, sont ridicules contre des bourreaux morts depuis un siècle.

gedreven, zieke schapen voor doode en gezonde voor zieke aan. Reken dus op myne vriendschap niet en weg met u."

Zoo zeggen wy ook, om vrienden te zyn, geen vloek, want aangenomen, dat alle dergelyke gebeden, alleen op de Saduceëers en Minim doelen, dan nog blyven zy even onmenschelyk en even onwaard hem, (3) die zoo schoon zou hebben geleerd: "Bemoeit u niet met die "menschen, laat ze, want zoo hun doel en "streven, slechts menschelyk werk zyn, zul-"len zy van zelve vallen, en zoo die din-"gen integendeel van God komen, gy kunt "ze dan niet beheerschen." Tegen wie ook, zy moeten uit alle Godshuizen verbannen worden. De aanbidders van Jehovah, die het in waarheid en niet in schyn alleen zyn, moeten volgens onze zienswyze geene vloeken ook niet in bedekte bewoordingen uitspreken, ook niet tegen sterrenaanbidders of andere afgodendienaars. Hoe wanluidend toch klinken dergelyke gebeden by de waarlyk den Mozaïschen geest ademende "*Anecdota antigua, siempre oportuna*", voorkomende in ons Tydschrift *Shemah Israel* No. 3. pag. 26. Dat dergelyke misbruiken ophouden te bestaan is ons streven, is uw streven, is dat van alle weldenkenden zoowel hier als elders. Maar ieder tracht dat edel doel op de hem eigenaardige wyze, naar zyn best oordeel te bereiken. Wy hebben goed gevonden ten deze het voorbeeld te volgen van de Redactie van het geachte tydschrift *Les archives Israelites*, dat in zyn jaargang 1847, bldz. 238 het volgende heeft gepubliceerd zonder eenig geschreeuw of gejank daarover te veroorzaken: (4) "et nous lui demanderons s'il tient à la conservation des prières telles que les suivantes. *Notre père, notre roi, venge en notre présence le sang versé de tes serviteurs.* Et cette autre: *Verse ta colère sur les nations qui ne te reconnaissent pas, et sur les empires qui n'invoquent pas ton nom. Car ils ont devoré Jacob et desolé sa demeure. Fais fondre sur eux ton indignation; poursuis-les dans ta fureur et extermine-les de dessous ton ciel, O Seigneur*......Nous le félicitons d'avoir su se garantir de cette violence que d'autres appellent à leur aide au détriment de la cause qu'ils défendent. Jamais il n'a été plus nécessaire de répéter les paroles du prophète:

"N'est-il pas un seul père pour nous tous? N'est ce pas un seul Dieu qui nous a créés? Pourquoi serions-nous perfides l'un envers l'autre pour profaner l'alliance de nos ancètres? (Mal. 2, 10.)"

Verklaar my nu, geachte Heer en Vriend, waaraan het moet toegeschreven worden, dat het by niemand, ook by u niet, die sedert jaren herwaarts een bestendig lezer zyt van de *Archives Israelites*, by die gelegenheid opgekomen was, dat het publiceeren van dergelyke gebeden, slechts met de snoode bedoeling om het Jodendom aan te randen, geschieden kan, terwyl gy ons thans daarover zoo hard zyt gevallen? Of zyn wy in uwe oogen Saduceeers of Minim, die er op uit zyn om andersdenkenden tegen de joden in het harnas te jagen?

Maar neen, dat kan niet zyn, wy kennen elkander te wel om verkeerde denkbeelden van elkander te vormen.

Gy weet immers dat wy ten allen tyde en by alle gelegenheden ons byzonder bereidvaardig hebben getoond om de Israelitische belangen in het algemeen voortestaan en te bevorderen. Om maar een voorbeeld te noemen dat nog versch in het geheugen ligt, hebben wy niet onlangs ons aangesloten aan de *Alliance Israelite Universelle*, met de philanthropische bedoeling opgerigt, om den maatschappelyken toestand en de godsdienstige belangen onzer geloofsgenooten te behartigen, en telt gy niet twee onzer, als leden van derzelver *Comité local*, waarvan gy de voorzitter zyt? Is dat alles waar, dan moet gy erkennen dat wy nimmer in staat kunnen zyn om het Jodendom vyandig te zyn, en dat gy u door eene overdrevene bezorgdheid voor het lot onzer broeders in den vreemde hebt laten misleiden.— By nadere overdenking zult gy ook niet ver van zyn om intezien dat gy by eene ingebeelde ziekte schadelyke medicynen toegediend hebt.

En nu, waarde vriend, onttrek U aan den invloed, waaronder degenen, die onze gemeenschappelyke zaak van verlichting en vooruitgang ongenegen zyn, U welligt hebben gebragt; ontdoet U van de schilfers, U op de oogen gelegd; lees nogmaals, maar met bedaardheid ons voormeld artikel in zyn geheel, dan zult gy moeten erkennen, dat gy U hebt laten biologiseren en dat niet gy tegen ons, maar wy tegen U eene regtmatige grieve hebben, namelyk omdat gy eene zinsnede uit haar

(3) Rabi Gamaliel steller van het vloekgebed in kwestie volgens den Heer B. de Sola.

(4) Deze aanhaling maak ik met grooten weêrzin, maar... zy is ter zelfverdediging noodzakelyk.

verband hebt gerukt en kwaad hebt kunnen vinden, waar geen schyn van kwaad bestaat.

"Eene wet der interpretatie zegt qu'il faut juger les écrits d'après leur date. De zin, de geest dier wet is, zegt Mr. I. J. I. van den Brugghe, dat men by de beoordeeling van een geschrift, opdat zy billyk zy, letten moet op de omstandigheden onder welke, de personen door wie het vervaardigd is."

Wat eene domme menigte daarvan moge maken, daarvoor zyn wy evenmin verantwoordelyk als de instrumentenmaker, wiens voor de geneeskunde bestemde instrumenten tot misdadige doeleinden worden gebezigd.— Van U echter, die in den geest van ons schryven kondet doordringen, en daaruit ons bepaald streven kondet leeren kennen, hadden wy zoo geene regtvaardiging, zeer zeker geen aanklagte kunnen verwachten, die in zekere mate blyken van passie draagt; gy zegt toch: "De beschuldiging wordt niet verzacht door de bewering "dat wy niet weten wat wy doen noch "verstaan wat wy zeggen." Die woorden worden door U niet eens van tusschen twee commas uit den volzin aangehaald; de volzin toch volgende op het gebed in kwestie luidt: "Maar "onze broeders zullen ons verschoonen, wanneer wy hun zeggen dat in het algemeen gesproken, wy niet alleen niet weten wat wy "doen noch verstaan wat wy zeggen, maar dat "in den tegenwoordigen tyd geen Israeliet, die "het bewustzyn heeft van den natuurlyken "pligt door God in 's menschen hart geplant, "zich dergelyke aanroepingen veroorlooft;— "zy zullen ons verschoonen, wanneer zy te "weten krygen dat wy (vele zonder het eens "in de verte te bevroeden) gebeden opzenden "tegen ons zelven en tegen onze behoeften en "vurigste wenschen. Aldus hebben wy byv. "op den eersten Paaschdag, terwyl dat wy allen over de hevigste droogte klaagden en "naar een' verkwikkenden regen smachtten, "in onze kerk met de grootste stichting, in "schyn ten minste, het gebed opgezonden dat "aanvangt met de woorden: Ga in vrede heen, "o Regen!"

Ook uit uw schryven zouden zy, die ons stuk niet by de hand hebben, ligt verkeerdelyk kunnen opmaken, dat wy de lust tot spotten bot hebben gevierd met de verschillende bewegingen, welke by onze gebeden worden in acht genomen, terwyl het zeker en ontwyfelbaar is dat wy noch aan spotten noch aan overdryven, ons schuldig hebben gemaakt, by de eenvoudige beschryving dier bewegingen. De woorden: "En overbodig is het voor ons te zeggen dat, "sprekende tegen deze gebruiken, in stryd "met de beschaving, geenszins ons oogmerk "is het gebed op zich zelf aan te vallen, hetwelk volgens onze zienswyze den mensch "ten allen tyde nuttig is en zal zyn, maar om- "dat zoo als een onzer tydgenooten (Jules "Favre) zegt: *juist omdat wy de heilige zaken eerbiedigen, gelooven wy dat derzelver "ontheiliging een zeer treurig schouwspel "daarstelt,"* waarmede wy onze aanmerking op die bewegingen besloten, moesten voor U toch niet zonder beteekenis zyn. Hoewel wy dus in dit geval de geesel der Satire niet eens in handen hebben genomen, moet ik U toch in het voorbygaan onder het oog brengen, dat de groote Erasmus anders dan gy over deszelfs nut dacht, zelfs over zaken de godsdienst betreffende.

Maar gy zelf, die de ironie in dergelyke zaken afkeurt, is het wel in ernst dat gy ons aanraadt de hervorming in onze eeredienst van onze geestelyken af te wachten! (5) Bekent gy zelf niet dat het reeds meer dan vyf-en-twintig jaren geleden is, dat de edelhartige redacteur van de *Archives Israélites* met hen in het strydperk is getreden, zonder eenige noemenswaardige verovering op het gebied des vooruitgangs te hebben gemaakt? Kortom, is u niet de geschiedenis van ons zoogenaamd oproer bekend? Zyn u niet bekend de onverdiende aantygingen, welke wy ons van die zyde hebben op den hals gehaald enkel en alleen, omdat wy de gemoederen alhier tot het aannemen eener hervorming wenschten voor te bereiden? Weet gy niet...... maar waartoe in nadere byzonderheden te treden? Sapienti sat.

Als mederedacteur van het Tydschrift *Shemah Israel* en steller van het artikel dat men goedgevonden heeft, tot mikpunt van allerlei aanvallen tegen onze maatschappy "El Porvenir" en hare leden te maken, ben ik aan die maatschappy en aan myzelven verschuldigd uwen brief, voor wat betreft de hoofdzaak, in het openbaar en met den meesten spoed te beantwoorden. De andere meer ondergeschikte punten door U aangevoerd, kunnen wy in een vriendschappelyken kout bespreken.

Hopende U intusschen reeds ten opzigte van de zaak in kwestie voldoende ophelderingen te hebben gegeven, besluit ik dezen met den hartgrondigen wensch, dat weldra de omstandigheden mogen geboren worden, waaronder wy gezamentlyk kunnen werken ter vervulling van onze roeping op deze aarde; zoodanig overtuigd ben ik dat wy, welke ook onze oogenblikkelyke scheiding moge zyn, elkander toch altyd op den weg der eer ontmoeten.

Met de meeste hoogachting

WelEdele Heer,
UwEd. Dienaar en Vriend,
A. C. HENRIQUEZ.

(5) Men moet niet uit het oog verliezen dat ik in het algemeen spreek en volstrekt niet beweren wil dat onder onze geestelyken geene verlichte mannen gevonden worden; ja er zyn er zelfs, die boven mynen lof verheven zyn.

A nuestros Hermanos en Dios.

Cuando tomamos la pluma para dirijirnos en cuestiones agenas de nuestro interes, á la comunidad Israelita, en quien estimamos su ardiente celo por conservar incólumes sus ideas relijiosas, tenemos que entrar declarando que no alcanzamos á penetrar el motivo porque los exacerbe el deséo que manifiestan los amantes del progreso, de que se tomen en consideracion las reformas que ellos créen compatibles con el espíritu del siglo y las conquistas de la filosofía. Ideas muy generales nos servirán de base en nuestro sano propósito de contribuir á la concordia y armonía, de que tanto necesitan los hombres para discutir en calma y á la luz de la razon, las cuestiones de humanidad, que envuelven las prácticas de relijion; para nada se necesita tanto un aplomo concienzudo y una buena voluntad, como para entrar en el análisis de los verdaderos motivos en que se apoyan los que promueven reformas, en las añejas prácticas que sirven de fundamento á las comunidades relijiosas, entre las cuales tiene un carácter mui marcado y bastante significacion social la Israelita.

Debemos confesar que leíamos con gusto el "Shemah Israel", porque creemos que la cuestion promovida por una Sociedad amante del progreso, daría el resultado que busca la humanidad, de ir concatenando los intereses sociales, hasta lograr el concierto y la armonía á que debemos llegar, para ahogar el elemento *fuerza ó ignorancia*, en que están apoyadas la mayor parte de las instituciones civiles y relijiosas. En donde quiera que encontremos un hombre luchando por evidenciar la conveniencia del mayor número, por desterrar la severidad de añejas doctrinas, por redimir al linaje humano de las preocupaciones que han hecho hasta ahora imposible nuestra hermandad en Dios, ahí verémos un obrero de la civilizacion, un ajente de la moral, un hermano en nuestra mision como cristianos. No deben, pues, los Israelitas alarmarse, ni llevar hasta el escándalo sus temores, ni dudar un solo instante, de que los hermanos en Jesucristo les ayudarémos, ántes que darnos por ofendidos de verlos en el camino de la razon, buscando luz y acierto, verdad y justicia para todos.

A pesar de todo, no nos habríamos injerido en su polémica si no fuera porque como Venezolanos, no podemos ver con indiferencia la alusion que hacen los Señores Chumaceiro y De Sola, en sus artículos insertos en el "Curaçaosche Courant" del 28 del pasado, á los deplorables sucesos de Coro. Teniendo nosotros, los hermanos en Jesucristo, por precepto el Evangelio y por doctrina la caridad, la fé y la esperanza, ¿porqué suponer esos Señores que seamos capaces de empapar con su sangre nuestras manos? ¿Porqué referirse á los sucesos de Coro? Si este escándalo de cuatro ó cinco malos venezolanos, no fué efecto de personales enconos, es indudable que rivalidades mercantiles, intereses de localidad y espíritu de partido, fueron los ajentes y motores que llevaron las pasiones hasta las vías de hecho. Nadie pensó entónces, ni crée hoy, que sentimientos relijiosos, ni odios sectarios movieron á sus autores, pero aun admitiendo, sin conceder tan injusto cargo contra nuestra tolerancia civilizadora, los resultados desautorizan la referencia y el temor que manifiestan los hebréos conservadores, pues todos los venezolanos sensatos, no solo reprobaron el hecho y condenaron á sus autores, sino que se interesaron tambien porque el daño fuera reparado; y si un ejemplar castigo, á mas del resarcimiento de los perjuicios que tuvo lugar, no dejó conocer á los culpables, débese á que estos se refujiaron en el espíritu de partido y de política que nos divide y aniquila. No olviden los hebreos aquellas máximas de nuestro Maestro: "Al que maltrate vuestro carrillo derecho, presentadle el izquierdo; rogad por la conservacion de vuestro hermano en pecado; perdonad toda injuria si quereis ser perdonados; enseñad la verdad, nunca la impongais, &a. &a."

Cuando, en el siglo pasado los reformadores del Cristianismo, Voltaire, Holbac, Diderot, D'Alambert, La Metrie y tantos otros llevaron la exajeracion de las ideas hasta el ateismo, á ningun cristiano sensato se le ocurrió el temor de que desapareciera la relijion y la moral Evangélica; nadie se alarmó hasta creerlos malditos de Dios, porque discurrieran con mas ó ménos calor, acerca de la doctrina que mas convenía seguir á la humanidad. De la discusion salió triunfante la escuela de Jesucristo, y cuando las pasiones calmaron, y la razon desterró el encono, dejáron de ser anatematizadas sus obras, se vieron como ilustres lumbreras de la humanidad y hasta la Iglesia fanática crée hoy mismo, que se debió á la ilustrada discusion de tan sabios filósofos, el impulso que recibieron la civilizacion y el Cristianismo genuino. "No hagas á otro lo que no quieras para tí," dijo Jesus y repiten todos los hombres de corazon en el mundo racional.

Vamos, pues, amigos y hermanos Israelitas, al templo de la tolerancia y con benévola concordia, dejad que una libre discusion ponga en claro donde está la verdad. No exajereis ni declameis contra el que pide reforma y espera alcanzarla; procurad ver en él un hombre, un hermano, un hijo de vuestra comunidad, y si le creeis descarriado, atraedle con amor, con fé y con verdaderas razones. El insulto es arma de la ignorancia, la diatriva es efecto del odio, y el encono siempre es fanático. Desterrad de vuestros corazones estas pasiones que os cegarian y os dejarían en tinieblas ó sombra. Buscad en la caridad el camino luminoso de la razon, y fácil os será entenderos los unos con los otros. Todos debeis querer el bien, todos desear el acierto, pues para obtenerlo, sed ántes justos y tratáos como hermanos, con cuyo título nos suscribimos los vuestros en Dios.

DOS VENEZOLANOS.

Curazao, 2 de Junio de 1864.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*Mei.*

27 ven. schr. Palma Sola, Lobo, Aquin.
ned. bark Jane, Vermeulen, Bonaire.
28 „ boot Neptunus, Schotborgh, Curamuchate
„ schr. Antonia, Torres, Vela de Coro.
ven. „ Ceres, Garcia, Maracaibo.
30 „ „ Cisne, Casseres, Pto. Cabello.
ned. bark Minerva, Gomez, Aruba.
„ schr. Midas, van Grieken, Pto. Cabello.
ven. boot Vigilante, Soto, Pto. Cabello.
„ schr. Henriqueta, Perez, La Guayra.
ned. „ Transit, Martyn, Goajira.
31 „ boot Elvira, Thodé, Roques.
„ „ Betsy, Abrahams, Bonaire.
„ schr. Nueva Clara, Hueck, Maracaibo.
„ „ Ursula, Raven, Cumarebo.

Juny.

1 ven. „ Amalia, Hernandez, Bonaire.
2 ned. bark Nicasia, Francees, Bonaire.
ven. „ Joven Eliza, Rodriguez, Pto. Cabello.
ned. schr. brik Favorita, Hueck, New York.
„ „ Telegrafo, van Grieken, Maracaibo.
ven. „ Esperanza, Wefer, Cumarebo.

UITGEKLAARD.—*Mei.*

27 ven. schr. Emilia, Arevalo.
28 „ „ Casualidad, Martines.
ned. „ Margaritha. Danies.
30 ven. „ Cisne, Casseres.
ned. „ Midas, van Grieken.
ven. „ Henriqueta, Perez.
ned. bark Jane, Vermeulen.
„ boot Maria, Pieter.
„ schr. Santa Rosa, Booi.
ven. bark Diligencia, Pinedo.
31 ned. schr. Gold Hunter, Hironimus.
„ „ Adelaida, van Grieken.
„ „ Antonia, Lopez.
„ bark Minerva, Gomez.

Juny.

1 „ schr. Union, Dagobert.
„ „ Ursula, Raven.
„ „ Reinardo, Veenboer.
2 „ „ Telegrafo; van Grieken.
„ boot Betsy, Abrahams.
„ bark Elvira, Thode.
3 „ schr. Anna, Ulder.
„ „ Charon, Maduro.

Met de Nederlandsche Schoenerbrik FAVORITA, kapitein HUECK, van Nieuw York, hebben wy Nieuw Yorksche Couranten ontvangen tot de dagteekening van den 4 Mei jl. Naar luid dezer Couranten hebben de Zuidelyken de stad Plymouth in Noord Carolina en fort Pillow in Tennessee bemagtigd. De byzonderheden der inname van Plymouth zyn zakelyk als volgt:

De stad Plymouth is eene havenstad aan den mond van de Oroanoke, hoofdplaats van het graafschap Washington in Noord Carolina.— Zy werd den 20 April, na eene hardnekkige verdediging van vier dagen, door de Zuidelyken ingenomen. Omtrent 1500 man onder het bevel van den Brigadier Generaal Wessels werden krygsgevangen en 30 stukken geschut en eene groote hoeveelheid krygsbehoeften buit gemaakt. Het verlies van de Noordelyken wordt toegeschreven deels aan het niet zenden van herhaalde malen gevraagde troepen-versterking, maar voornamelyk aan de krachtdadige aanvallen van een Ramschip der Zuidelyken. Er werden ook twee gunboten door het Ramschip in den grond geboord; een ander redde zich met de vlugt.

Er werd eene boot met een vredesvlag door de Noordelyken naar Plymouth gezonden om naar den toestand der krygsgevangenen aldaar te vernemen, doch zy werd afgewezen. Door Generaal Graham werden verscheidene bommen in de stad geworpen.

—De stad Little Washington N. C. werd door de Noordelyken, den 28 April, ontruimd.

—De Zuidelyken hebben in de laatste dagen van April eene andere overwinning op de Noordelyken behaald; zy hebben fort Pillow in Tennessee veroverd, en na de inname werd ongeveer een 300tal negersoldaten omgebragt.

— De expeditie onder Genl. Banks in Westelyk Louisiana op de Red River is met zwaar verlies teruggetrokken. Den 8 April werd hy onverhoeds aangevallen en moest naar Alexandria terugkeeren, alwaar al de transportschepen en gunboten veilig zyn aangekomen.— Den 9 en 10 April hadden er tusschen de troepen van Generaal Banks en de Zuidelyken hevige gevechten plaats, waarin de laatstgenoemden zware verliezen geleden hebben.

—Uit Z. Carolina en Georgia kwamen veel troepen aan ter versterking van het leger van Generaal Lee. Den 28 April trok Generaal Beauregard met eene zware krygsmagt door Wilmington, al de troepen in Augusta was met bestemming naar Richmond vertrokken, en Generaal Longstreet bevond zich met zyn leger te Charlottesville, Virginia, als reserve van het leger van Generaal Lee. Uit deze byeentrekking van troepen in Virginie blykt, dat eerlang belangryke krygsverrigtingen by het leger van de Potomac verwacht kunnen worden.

STO. DOMINGO. Aan eene bekendmaking van Generaal Juan José Villar, tweede bevelhebber van het leger in het Spaansche gedeelte van Sto. Domingo, belast met het opperbestuur van het eiland, gedagteekend Sto. Domingo 24 Mei 1864, ontleenen wy het volgende:

Eindelyk wappert onze roemryke vlag in Monte Cristy. In weerwil van den tegenstand van 3000 opstandelingen ter verdediging van die plaats, werden de opstandelingen geheel verslagen door den vereenigden aanval van onze zee- en landmagt. Zy lieten in onze handen de bevolking, de vestingen en verdedigingswerken, 13 stukken geschut van zwaar caliber, met de daarby behoorende krygsbehoeften, verscheidene magazynen met levensmiddelen en pakhuizen met huiden, tabak en andere voortbrengselen van het land, welke aldaar gebragt waren tot uitvoer. Tevens vielen in onze handen de officiele en particuliere correspondentien der opperbevelhebbers van deze plaats met de regering van Santiago en van personen op de naburige eilanden, die hen van wapens en andere krygsbehoeften hebben voorzien.

Onder anderen bevond zich by deze correspondentien eene mededeeling der regering van Santiago aan den opperbevelhebber der krygsmagt in Monte Cristy, waarin met nadruk aanbevolen wordt alles aantewenden om deze plaats te behouden, want derzelver verlies zou een doodelyke slag zyn voor de omwenteling.

Volgens verklaringen van eenige soldaten, die in Monte Cristy krygsgevangenen waren, hadden de opstandelingen een zwaar verlies aan dooden en gekwetsten. Aan onzen kant tellen wy ongeveer honderd man aan dooden en zwaar en ligt gekwetsten.

Tegelyk met de verblydende tyding der bemagtiging van Monte Cristy ontving ik berigten van Seybo, Bayaguana en Monte Plata, bevattende dat deze districten zich in voldoenden toestand bevonden. De aanhoudende uitvallen in alle rigtingen door onze troepen hebben de voornaamste der vyandelyke benden uiteengedreven; de kleine groepen, welke er nog bestaan, zyn slechts in staat om afgezonderde woningen der vreedzame landelyke bevolking te overvallen en uitteplunderen.

— Blykens berigten van de Kaap de Goede Hoop dd. 21 Maart, was het oorlogstoomschip Alabama der Geconfedereerden daags te voren daar ter reede gekomen om steenkolen en proviand in te nemen. Gedurende den kruistogt van de Alabama in de Indische wateren had hy zeven schepen vernield, te weten: Amanda, Winged Racer, Contest, Martaban, Senora, Highlander en Emma Jane. Kapt. Semmes gelooft echter, dat de door zyn bezoek der Indische zee indirect aan den koophandel der V. Staten toegevoegde schade kan geschat worden op eene som van 5,000,000 dollars, vermits de aanwezigheid van het kaperschip zulken schrik had te weeg gebragt, dat vele Federale schepen gedurende meer dan drie maanden te Singapore en andere havens lagen zonder vracht te kunnen bekomen en bevreesd waren om naar zee te gaan. De Alabama zoude vermoedelyk drie á vier dagen in de Tafelbaai blyven.

Aan eene Particuliere Correspondentie ged. Nieuw-York 8 April, ontleent men het volgende :—

Sedert een paar dagen hebben wy eene andere sensatie in New-York, in de opening van de zooveel gerucht gemaakt hebbende "Metropolitan Fair," ingesteld op het voorbeeld van andere steden door het gansche land ten behoeve van de soldaten der republiek, voor hen, die in den oorlog verminkt zyn geworden, of hulpbehoevende huisgezinnen hebben nagelaten. Dat hiertoe verbazende sommen benoodigd zyn, behoeft wel geen betoog, maar dat New-York, de metropolie van het westelyk halfrond, hiertoe op even eigenaardige als vorstelyke wyze bydraagt, verdient eervolle vermelding. Deze zoogenaamde "Fair" houdt het midden tusschen eene markt en eene kermis, het is eene groote verkoop- en schouwplaats. Zeer naby elkander zyn twee reusachtige gebouwen opgerigt, die op de wyze eener tentoonstelling in vakken, kamers, gangen en zalen verdeeld zyn. Die vakken, die kamers, die zalen, zyn zoovele departementen van kunst, rykdom, uitvindingen, snuisteryen, verscheidenheden van allerlei aard, tyd, oord, grens en nationaliteit. Het voornaamste, wat ten toon gesteld is, zyn geschenken, die dubbel geld opbrengen, ten eerste door den entreeprys van twee dollars, ten tweede door de pryzen, die er voor betaald worden. Het bestuur, de uitvinding en de vertegenwoordiging van de Metropolitan Fair zyn uitsluitend in handen der dames. Al wat New-York ryks en schoons oplevert, is daar vereenigd. Laten wy er binnentreden, want waarlyk *ryk* en *schoon* dat zegt iets. En inderdaad, wanneer men het groote paleis binnentreedt aanschouwt men een tooneel, onbeschryfelyk schoon en verrukkend. Zulk eene pracht en rykdom worden zelden vereenigd. Licht en schoonheid straalt alom, en herinneren aan de wonderen en feeën der Duizend-en een-nacht-vertellingen. Het eerst wat in het oog valt en iederen aanschouwer tot zich trekt, is een groote kunsttempel aan de godin Flora en aan de veroverde banieren des oorlogs gewyd. Onder dit bloemengewelf roepen de schoone priesteressen, als die van Ceres en Flora in het grys verleden, op eenmaal voor het geheugen wat de barden van die dagen gezegd hebben van de magt der vrouw en doen zelfs het koude kind der negentiende eeuw mymeren of verzinken in gedachten, niet minder vurig dan die der classicke schryvers. De tempel van Flora is niets minder dan eene massa rozen. De oogentaal wedyvert hier met de taal der bloemen. Bouquetten worden te koop aangeboden door wat New-York schoonst, edelst en rykst bezit en vinden talryke koopers, ofschoon van vyf tot vyftig dollars per bouquet betaald wordt.

Den tempel van Flora verlatende wordt het oog getroffen door weinig minder bekoorlyke tooneelen, die elkander opvolgen met de snelheid van een tooverlantaarn. De tentoonstelling van het New-Yorksche brandwezen, met zyne prachtige attributen, is even ryk als schitterend. Met de fynst gekozen afwisseling volgen allerlei afdeelingen van handwerken, waarvan byna alles geschonken is en verkocht wordt ten behoeve der menschlievende inrigting. Wy gaan eenigen voorby om stil te staan voor het Indiaansche departement. Hier vinden wy eene menigte voorwerpen van Indiaansche bearbeiding, kleedy en huisraad, wapenen, tropheen van het oorlogs-, en jagtveld, scalpeermessen, buffel- en beerenhuiden, tomahawks, canoes, sneeuwschoenen, mandenwerk en de hemel weet wat al meer. Maar het beste van alles is een tooneel, waarop een paar echte Indiaansche wigwams zyn gebouwd, waarin zich een aantal Iroquois Indianen bevinden, die afstammelingen van een magtigen stam, die eens wetten voorschreef aan de stammen van Florida, Nova Scotia, het Bovenmeer en de Mississippi, en door Cooper vereeuwigd zyn in zyne romans. Deze Indianen geven dagelyks eenige hunner oorlogs-, godsdienstige, of andere soort dansen ten beste, en roepen de dagen in het geheugen, toen hunne voorvaderen jaagden en vischten op de plek, waar zy thans comedie spelen.

Onder al het schoone en merkwaardige, waaronder eene galery van schilderyen, en duizende andere verscheidenheden, wordt de aandacht getrokken door eene zonderlinge vertooning. Hier is een zwaard, ter waarde van duizend dollars, geschonken door de firma Tiffany & Co., met bepaling dat het zal behooren aan dien generaal, wien in een daar nevens liggend boek de meeste handteekeningen of stemmen zal gegeven worden. Dat is aardig, niet waar, maar, iedere stem of handteekening kost een dollar. Een andere degen is uitgeloofd op dezelfde wyze aan den zee-officier, die de meeste stemmen zal verkrygen. Van de eersten heeft generaal Mc. Clellan tot heden den voorrang, maar Grant volgt hem kort op de hielen. De "Fair" is eerst sedert drie dagen geopend en het getal stemmen is reeds 2117, waarvan Grant 991 heeft en Mc. Clellan 1126. Een platteland-bewoner bragt 92 stemmen met even zooveel dollars, de laatsten voor de "Fair", de eerste voor Grant, maar de echtgenoot van generaal Viele gaf 75 voor "Kleine Mac." Mr. George Blant nam eene pen en eene slang over het papier trekkende, zeide hy : "Zie hier de Mississippi !" en gaf vyftig stemmen voor den held van Vicksburg. Generaal Fremont heeft *drie* stemmen bekomen, en "Beest" Butler één ! Met den zee-officiersdegen gaat het niet zoo snel. Farragut heeft 91, Rowa 58 en Dupont 17 stemmen.

Onder de verdere aantrekkelykheden van dit feest tot weldoen behoort een oud-Hollandsche keuken, uit de tyden, toen onze voorvaderen New-York, of liever Nieuw Amsterdam bewoonden. Zoo als bekend is worden die oude Hollanders by den naam van Knickerbockers genoemd, en hunne afstammelingen zyn niet weinig trotsch op die afkomst. De Knickerbockerkeuken is ingerigt volgens de geschiedenis en tradities van vroegere tyden en gelykt op vele nog heden ten dage bestaande in ons vaderland. De groote schoorsteen, het blankgeschuurde keukengereedschap, Hollandsche opschriften, niets is vergeten. In die keuken bakt men oliekoeken en andere Knickerbocker geregten. De ladies, die hier presi deren, zyn alle van Nederlandsche afkomst, de élite, de aristocratie van New-York in het eenvoudige Hollandsche ouderwetsche keukenpak ! De oliekoeken smaken goed, en ofschoon wat duur, worden zy by duizende genuttigd.—*Alg. Hdb.*

De staat New-York heeft met eene meerderheid van 210,000 stemmen beslist, dat de soldaten het regt zullen hebben mede te stemmen by de aanstaande verkiezingen.

— Uit Freiburg in Zwitserland meldt men dat de kantonnale regering en de stad zoo diep in schulden steken, dat allerlei middelen worden bedacht om geld te verkrygen. Op het rooken zal eene belasting worden geheven van 5 fr. ; elk die snuift zal eene belasting betalen van 1 fr., en elk eigenaar of huurder eener piano zal betalen 5 fr. belasting. De openbare wandelplaats der stad zal worden verkocht. De oorzaak hiervan is de speculatie in spoorwegaandeelen. Dit verhindert echter niet, dat door de kantonnale en de stedelyke regering groote sommen worden besteed tot versiering der kerken, vooral die behoorende aan de orde der jezuiten.

In gemelde stad zyn thans al de Zwitsersche bisschoppen vergaderd, met uitzondering van den bisschop de Thur, in wiens plaats de bekende pater Theodosius is verschenen. De beraadslagingen worden in het diepste geheim gehouden.

— De raad voor de onteigeningen te Parys heeft in eene belangryke zaak uitspraak gedaan. Het betrof de bepaling van het cyfer der schadeloosstelling voor de onteigening van een mode-magazyn, dat de bewoner nog 20 jaar in huur had. Deze vroeg 3,485,000 fr., de prefect bood 565,000 fr. en de raad wees hem 2,242,000 fr. toe. De eigenaar had 2,158,168 fr. gevraagd, de stedelyke regering had hem 750,000 fr. geboden en de raad bepaalde het cyfer der schadeloosstelling op 1,164,264 fr. De huurder ontvangt dus 1,198,736 fr. meer dan de eigenaar.

— Te Nantes is een brand van petroleum gebluscht door een emmer vloeibare ammonia in den kelder te storten, waar de brand zich ontwikkelde. Dit middel werd door een apotheker aan de hand gegeven. Het had onmiddellyk de verlangde uitwerking en Nantes bleef voor een groot gevaar bewaard, daar de brand uitbarstte in een gedeelte der stad, waarin onderscheidene magazynen van brandbare stoffen gelegen zyn.

OPROEPING.

Curaçao den 20 Mei 1864.

DE Commissie van indeeling der dienstpligtigen by de Stedelyke en Landelyke Schutteryen op Curaçao, benoemd by beschikking van den Hoog Edel Gestrengen Heer Gouverneur dd. 7 Mei 1864 N°. 308, hare werkzaamheden zullende aanvangen, roept by deze op *al* degenen, die op dit oogenblik niet zyn opgenomen in de Schuttery en vallen onder de bepaling van artikel 7 van het Reglement voor de Schuttery, in werking gebragt by Publicatie dd. 28 Maart 1855 (Publicatieblad N°. 4, 1855) om op *Woensdag den 8 Juny e. k. des vóórmiddags te elf ure*, te verschynen op het Raadhuis, ten einde naar gelang hunner woonplaats by de *Stedelyke* of *Landelyke* Schuttery te worden ingedeeld.

Namens de voormelde Commissie,
Het voorzittend Lid,
C. M. GAERSTE.

Ter ordonnantie,
De 1e. Luit. by de Stedelyke Schuttery,
fung. Secretaris dier Commissie, &ca.
J. F. K. VAN EPS.

Griffie der Regtbank.

BEKENDMAKING.

Curaçao den 17 Mei 1864.

KRACHTENS beschikking van de Regtbank dezer kolonie in dagteekening van den 26 April dj., gevolgd op een door ABRAHAM HENRY VEERIS en Echtgenoot ELISABETH NEUMAN, ingediend rekwest, wordt hierby bekend gemaakt : dat de evengenoemde ABRAHAM HENRY VEERIS en Echtgenoot ELISABETH NEUMAN, met onderlinge toestemming, provisioneel van tafel, bed, bywoning en goederen gescheiden zyn, op de door hen met elkander getroffen overeenkomst, vervat in eene notariele acte dd. 23 April dj., tot nakoming van welker inhoud, zy, op hun verzoek, by gemeld besluit van de Regtbank, veroordeeld zyn.

De Griffier by de Regtbank voormeld,
SOL. C. HENRIQUEZ.

Publieke Verkooping.

DE Weesmeester der Wees- onbeheerde en desolate Boedelkamer dezes eilands zal met de alhier te lande aanwezige erfgenamen van wylen ANNA E. E. NIEUWKERK op Woensdag, den 8 Juny a. s., des middags om twaalf ure, voor het Weeskamers gebouw by publieke opveiling verkoopen de huizen staande alhier in de Willemstad onder N°. 173 en N°. 174.

De veilconditien en de bewyzen van eigendom zullen acht dagen voor den verkoop op het Vendukantoor voor gegadigden ter inzage liggen.

Tevens zullen worden verkocht eenige goed onderhoudene MEUBELEN.

Curaçao den 19 Mei 1864.
De Weesmeester,
P. T. KRAFFT.

DE ondergeteekende heeft tot hare gemagtigden, gedurende hare afwezigheid van dit eiland, benoemd en aangesteld de Heeren MICHAEL ROMER en Mr. P. COCKBURN PRINCE.

Curaçao den 20 Mei 1864.
EVA VAN WYCK.

KENNISGEVING.

DEGENEN, die eenige schuldvorderingen tegen de ondergeteekenden mogten hebben, worden verzocht hunne rekeningen ter voldoening intezenden in den loop der aanstaande maand.

Curaçao den 27 Mei 1864.
LEWIS HORAN & SON.

TE KOOP
by S. E. L. Maduro,

BESTE AMERIKAANSCHE GELE MAISMEEL á *f* 11.— per vat.

Curaçao den 19 Mei 1864.

NOTICE.

MESSRS. PEARSALL BROTHERS respectfully announce that owing to the large number of orders for Painted Portraits they will continue business for a few days more and advise all desirious of embracing this last opportunity to do so at their earliest convenience.

Curaçao 27th May 1864.

Holloway's Pillen en Zalf.

Het vermaak der gezonden. Onze geest kwynt en onze ligchamen verzwakken zoo de spysvertering niet goed is. De middelen van Holloway brengen op eens eene ontstelde maag in orde en maken de verteringsorganen gezond en sterk. De zalf moet tweemaal daags goed ingewreven worden over het kuiltje van de maag en in de regterzyde om daardoor de lever te stimuleren en te regelen. De Pillen zuiveren het bloed en doen de ontsteking ophouden, terwyl zy alle verstopping verhelpen. Het aanhoudende en geregeld gebruik der zalf en pillen van Holloway, welke zoo juist op ieder orgaan werken, heeft reeds eene groote reeks van genezingen bewerkstelligd in gevallen van waterzucht en ziekten aan de nieren, door welke genezingen menigeen is gelukkig gemaakt.

De PILLEN worden verkocht in doosjes van 4 dozyn a *f* 1.—; van 12 dozyn a *f* 3.—; van 24 dozyn a *f* 4.50 ; van 64 dozyn a *f* 9.—; van 132 dozyn a *f* 18.—; van 208 doz. a *f* 27.—

De ZALF wordt verkocht in potjes van 1 once a *f* 1.— ; van 3 oncen a *f* 3.— ; van 6 oncen a *f* 4.50 ; van 16 oncen a *f* 10 — ; van 33 oncen a *f* 18.— ; van 52 oncen a *f* 27.—

Te bekomen by D. A. JESURUN & Co. en R. VILARO, en by R. RAVEN wz. aan de Overzyde.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.